

אמר עזמות...

יהודי, רבותי, הבדחה האחרונה
 — סליחה, הבדיחה ה מ ר ה —
 המתהלכת עכשיו בין חכמי ירושלים,
 לגל המצב הנוכחי.
 יהודי מאה שערים ובית ישראל,
 שדרכם להתלוצץ אפילו בשעה שתחב
 חדה מונחת על צוארם אומרים, כמובו
 באידיש :
 מקודם היה "וויי קופ" ועכשו
 נעשה "דייל" .. ואחרים אומרים :
 נסע גמל מירושלים וחזר פוי ל
 מלונדון...
 ליצני הדור מבעלי החרוזים מתי
 חכמים ואומרים : "אחרי דייל
 "בו אפיל ואו יהיה "שטיל"
 (שקט) ... ואולם שכנינו "מגבורי הל
 אום", בראותם כי לא הוכרו מיד מצב
 צבאי בארץ התחילו אומרים בלשונם :
 "דייל — מא ביסוואש מיל" (דייל אינו
 שונה מיל) .. זה היה, כמובן, ל ס נ י
 ההתקפה בשכם ! אנב פגש בי את
 מול בעל הנימטריות שלי ואמר כי
 "דייל" בנימטריות 44, כנגד 44 המרצ
 חים שנפלו בשכם..
 וכסבורים אתם, רבותי, כי ה"סונץ"

הזה שעשה מפקד המשטרה חבר'טי
 לראש העיריה בשכם, שהוכרז במחילת
 כבודו ללון במלון "הכוכבים" על רצפת
 הגג ליד מכונות היריה, בתור ע ר -
 ב ו ו — כסבורים הנכם, שזוהי "ספצי
 יאליטייט" מיוחדת לאנגלים, כלומר :
 "מייד אין אינגלאנד" ? — הם ושלום!
 האנגלים האלה, יודעי ה"כייבל" שלנו,
 כודאי זוכרים את אשר עשה לפנים
 יהואש מלך ישראל לאמציהו מלך
 יהודה, שלקח ממנו לא רק כסף וזהב
 (קנסות בלע"ז) כי אם גם את "בני
 התערובות", מראשי העיר שכם והביאם
 בתור ע ר ו ב ה שומרונה.
 ואל תקרא "טוקאו" אלא תו ס ו
 מחמת שהתיקון הזה עלול להשפיע גם
 על חברי בנינו, בתול כרם, בחכרונ,
 ובארבע ארצות הקודש שלהם, כמו
 שנאמר : "כשנזוים את העתורים
 רועדים כל בני הצאן" ..
 ...
והכי קרא שמו "קלקיליה" ? —
 פשוט, מפני שאנשי הכפר הזה מביאים
 ק ל ק ל ה לאחרים, לאנגלים וליהודי
 דים, וע"כ מקלקלים האנגלים להם.

ועכשיו, אין אומרים עוד : "טול
 קורה מבין עיניך" כי אם — "ט ו ל -
 כ ר ס ביו עיניך וטול "ס ס ס"
 מבין שניך"...

וזה דרכי מאו לקפץ מעניו לעניו
 וע"כ אספר לכם מה שהגיד לי סוחר
 גרמני חשוב (אריי טהור !), שבא זה
 עכשיו מגרמניה, ע"א הנמל שלנו בתל
 אביב :

— מי יתן — הוא אומר בהת
 פעלות, — ובעוד עשר שנים יהיה
 הנמל ב ה מ ב ו ר ג כנמל שלכם
 בתל אביב !
 וישנה עריין חכמים שהם מסנאים
 בנו וכנמלינו ! ..

הואיל ואנו מדברים בגרמניה,
 הוצח אני לספר לכם מעשה שהיה
 ביום כפורים זה לזוג צעיר של "יוקים",
 כלומר של עולי גרמניה בירושלים
 עיה"ס.
 והמעשה הזה סופר לי ע"י איש
 מהימן, לץ הגון ומכר טוב לצמד החמד
 הזה.
 — הוא לבש שחורים, מספר איש
 שיחי, לכבוד יום'הקדוש, וחכש חצי-

צילנדר לראשו, כנהוג שם בברלין, והיא
 עסוקה שמלה לבנה וארזכת שהוסיפה
 לו'ת'חן לנופה הנאה ושניהם הלכו
 שלוכי זרוע לבית הכנסת של בני "קר"
 מא ואזלא" בעירנו.

כשהגיעה השעה שבין מנחה
 לנעילה, הזמין הגרמני לבוש השחורים
 את ידיד' המספר ללכת עמו לביתו הס'
 מוד לבית הכנסת כדי לנוח קצת, מה
 תענית הקשה...

— וכשבאתי לביתו, מספר לי
 ידידי ורצינות גמורה, כבר מצאתי את
 עקרת הבית בחדר האוכל, בעל-הבית
 הזמין את האורח למשרדו, ואחר שעה
 קלה נגש אל ארון הספרים והוציא ממנו
 לא ספה ולא עתון, כי אם בקבוק סוניאס
 ועוגת-דבש.

— אשתי, הוא אומר לי, היא אדומה
 מאוד וצמה ביום הכפורים, וכדי שלא
 לצערה אני מכין לי לעצמי מערב יו"כ
 מעט משקה, "לחיים" ..
 ולאחר שסער את לבו קצת, נרדם
 בתוך הכורסה הרכה, מיר הופיעה בעלת
 הבית ורמזה באצבע לאורח ללכת אחריה
 לחדר-האוכל, ושם מצא שלחו עורף מסל
 טוב.
 — בעלי היא אימרת, הוא אדום

מאוד ועם ביום הכפורים, וכדי שלא
 לצערו ולפגוע ברגשותיו הדתיים, אני
 מכינה לי ולאורחים סעודה קלה, כד,
 ומעט משקה "לחיים" ..

דע, יהדות של עמי ארצות
 כל אחטא בלשוני ! — מכניסים ה"יי"
 קות" שלנו לארץ ישראל !
 אראה בנחמה כמו שראיתי בערב
 ראש השנה יהודים גרמנים שבאו תכר
 פות זא"ז לבית מרקחת אחד שברחוב
 בן-יהודה בעירנו ודרשו כולם למכור
 להם אבקה לגילות.
 — כל ימות השנה — הסכיר לי
 אחד מה"אורתודוכסים" האלה — אני
 מגלח את שער זקני בסכין ובתער, אבל
 לפני "רוששונה" (ראש השנה קרי)
 לפני יום'הדין, מותר להתגלח רק בסס'
 לגילות כשר, שהמציא אחד מן המהר"
 ריו בפרנקפורט.

וחשבתי בלבי : רכש"ע, אימתי
 נוכח ל"מנין" מיוחד של "יהודי
 פרוס'ה" ברחביה או בהדרהכנמל עם
 עוגב (אורגל בלע"ז) ועם "ראבינר"
 מסורבל כפאסטור וידרש לפני "צאן
 מרעיתו בלשון ארצו של היטלר ?
 מתי יהיה האות הזה ? !